

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ > 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΔΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτόν..... 15
264—Γραφείον ὁδ. Ἐρμού—264

Λαλεῖτε ἕκαστος τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀλήθειαν καὶ κρίσιν εἰρήνης κρίνετε ἐν ταῖς πόλεις ὑμῶν. (Ζαχ. η' 16).

Ὁ εἰλικρινῶς βουλόμενος νὰ ἀναδιφήσῃ τὴν σχέσιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Πλάστου τεθειμένους φυσικούς τε καὶ ἠθικούς νόμους, δὰ εὖρη τὴν μὲν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου συνδεδεμένην μὲ τὴν τήρησιν τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ, τὴν δὲ κακοδαιμονίαν αὐτοῦ μὲ τὴν παρακοὴν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ τὸ λαλεῖν τὴν ἀλήθειαν ἐμπεριέχεται μεταξὺ τῶν ἠθικῶν νόμων τοῦ Θεοῦ ἔπεται ὅτι πᾶν ἄτομον, πᾶσα κοινωνία καὶ πᾶν ἔθνος λαλοῦν τὴν ἀλήθειαν συντελεῖ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν περὶ αὐτό παραβαίνον δὲ συνεργάζεται πρὸς τὴν κακοδαιμονίαν πάντων· διότι ὁ λαλῶν τὸ ψεῦδος οὐ μόνον ἑαυτὸν βλάπτει, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς περὶ αὐτόν· διότι τὸ ψεῦδος αὐτοῦ λεληθότως μὲν ἀλλ' ἐναργῶς ἐκ τῶν ἔργων καταδεικνύεται ὅτι ἐπιδραῖ ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν ἄλλων καθιστῶν αὐτοὺς ὁμοίους αὐτῷ, ὡς καὶ τὸ ἠλεκτρισμένον σῶμα ἐξ ἐπιδράσεως ἠλεκτρίζει τὸ μὴ ἠλεκτρισμένον. Τούτου δ' ἕνεκα διαβρυλλεῖται ἔνθεν μὲν τὸ γνωμικὸν «ὁμοιον ὁμοίῳ αἰεὶ πελάζει» ἔνθεν δὲ τὸ τοῦ ποιητοῦ· «Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλά διδάξαι, ἣν δὲ κακοῖσιν συμμίσηγος ἀπολεῖς καὶ τὸν ἔοντα νόον».

Τούτων λοιπὸν οὕτως ἐχόντων, οἱ μὴ λαλοῦντες τὴν ἀλήθειαν, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι λεληθότως πως πράττουσιν, ὡς καταστροφεῖς τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ, ἀσυγκρίτως

ἐπιβλαθέστερον ἔργον ἐκείνων, οἵτινες ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ἐργάζονται τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν μεγαλοπρεπεστάτου ἡλίου, τοῦ φωτοβόλου τούτου ἀστρου τῆς ἡμέρας, ὅπερ καλλύνει καὶ ἀνακαινίζει πάντα τὰ περὶ αὐτὸ στρεφόμενα οὐράνια σώματα τῆς γονιμότητος, λέγω ταύτης καὶ πηγῆς τοῦ τε φωτός καὶ τῆς θερμότητος, ἀνευ τῆς ὁποίας ἀδύνατον τὰ ὕδατα νὰ μετατρέπωνται εἰς σμικροτάτας ἀτμίδας, αἵτινες ἀνερχόμεναι εἰς τὰ ὕψη καὶ ἐκεῖ κατὰ λόγους φυσικούς διαρρηγνόμεναι νὰ παράγωσι τὴν βροχὴν, δι' ἧς οὐ μόνον θαυμαστῶς στολιζέται ἡ σφαῖρα, ἣν κατοικοῦμεν, ἀλλὰ καὶ παρέχει τροφὴν εἰς τε τὰ ζῶα καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ὑπερφηάνως βηματούχοντας ἐπὶ τῶν εὐρέων στέρνων αὐτῆς, διότι εἰ μὲν δύνανται, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἐπιτυχίας, νὰ ἐπιφέρουσι βλάβην εἰς τὸν ὑλικὸν μόνον ἀνθρώπον οἱ δὲ καὶ εἰς τὸν πνευματικόν διότι εἰ ψεύσται καθιστῶντες καὶ τοὺς ὁμοίους αὐτοῖς ἀνθρώπους ψεύστας ἀμφοτέροι καθίστανται ἔνοχοι καὶ ἄξιοι τῆς αἰωνίου τιμωρίας μὴ συμφώνως πράττοντες πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Πανσόφου Δημιουργοῦ νόμους, καὶ καθὼς οἱ παραβαίνοντες φυσικὸν τινα νόμον τιμωροῦνται οὕτω καὶ οἱ παραβάντες ἠθικὸν νόμον ἐξάπαντος δὰ τιμωρηθῶσιν ἄρα πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ ἑαυτὸν τε καὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἄς ρυθμίξῃ τὸν βίον αὐτοῦ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Πλάστου, διότι ὁ Κύριος ὑπισχνεῖται αὐτοῖς τὴν εὐδαιμονίαν ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ καὶ τὴν βασιλείαν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Θ. Μ. Μ.

ώκησαν εκεί άνευ ούδεμιᾶς αντίστασεως· διέδραμον τὰς ἀποκρήμους αὐτῆς ὁδοῦς, περιειργάσθησαν τὰ ἀγγειοπλαστεία καὶ ἐμελέτησαν πᾶν ἀξιοπερίεργον ἔθιμον. Ἐκέρυξαν εἰς ἄπειρον πλῆθος καὶ ἐπώλησαν χιλιάδας Γραφῶν καὶ φυλλάδιων. Ἡ τοῦ λαοῦ περιέργεια οὐδέποτε μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἰδόντος πρόσωπον ξένου, ἀνήλθεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημείον.

Ὁ κ. Γρίφιτ παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἔργον τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῆς Κίνας εἶναι εὐχερέστατον. Ἐν πόλει οἰκουμένην ὑφ' ἐνός, ἑκατομμυρίου ψυχῶν ἐδίδασκε τὸ

Κινεζὸς ἐργάτης ἐνδεδυμένος φύλλα καλάμης.

Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, μεθ' ἧς διδασκᾶται ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ. Πανταχοῦ τῆς ἀγανούς Αὐτοκρατορίας δύναται νὰ κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον Ἰησοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου εὐκόλως καὶ ἀνέτως, ἀρκεῖ ὁ ἱεραπόστολος νὰ εἶναι εἰδήμων τῆς γλώσσης. Διαφεύδει τὴν κυκλοφοροῦσαν φήμην ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο ἢ χρῆσις ἐγχωρίων ἱματίων· ὁ κ. Γρίφιτ οὐδέποτε ἔφερε τοιαῦτα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, λέγει ὁ κ. Γρίφιτ, ὑπάρχουσιν

ἐν Κίνα 600 σταθμοὶ ἱεραποστόλων καὶ 300 καλῶς ὀργανισμέναι ἐκκλησίαι, ἐξ ὧν αἱ 20 εἰσὶν αὐτοσυντήρητοι, εἰς ἃς φοιτᾶσι 19—20 χιλιάδες Σινῶν χριστιανῶν. Τῷ 1845 δὲν ὑπῆρχον ἐν Κίνα οὐδὲ ἓξ χριστιανοί. Οἱ Σῖναι καὶ περ' ὑπεράγαν ἀγαπῶσι τὸ ἀργύριον, παρέχουσι οὐχ ἥττον προθύμως τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν καὶ ὁ κ. Γρίφιτ ὁμολογεῖ ὅτι οὐδέποτε τὸ ποῖμνιον αὐτῶν ἐκώφευσεν εἰς πρόσκλησιν ἀγαθοεργίας. Ὁ ἀκάματος οὗτος τοῦ ἀμπελώνος τοῦ Κυρίου ἐργάτης διαβεβαίωσι ὅτι ἡ Σινικὴ ἔχει εὐρὴ τὸ μέλλον. Ἡ νόσος καὶ ἡ ὀπισθοδρόμησις τῶν παρελθόντων αἰῶνων ὤχοντο διὰ παντός. Ἡ τέως ἐπιμελῶς ἀποκλειομένη χώρα ἠνεώγη νῦν εἰς τὴν εὐεργετικὴν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπιτροπὴν, ὅστις ἀπὸ ἄκρον ἕως ἄκρον συγκινεῖ αὐτήν. Ξέναι γλώσσαι καὶ ἐπιστήμαι διδάσκονται εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ νέαι ὁδοὶ ἐμπορίου ἀνοίγονται καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Αὐτὸς ὁ Αὐτοκράτωρ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἡ. Μίνο καὶ ἑξάδελφος τῆς Σελήνης εἶναι νῦν προσιτὸς εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν ξένων δυνάμεων, οἱ δὲ ἱεραπόστολοι δύναται νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Σινικοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου, οὐτινὸς τὴν σύνοψιν ἀσμένως πιστεύομεν θέλουσι διεξέλθει οἱ τῆς «Ἀθηναῖδος» ἀναγνώσται, ὁ κ. Γρίφιτ ἀπευθύνει θερμωτάτην προτροπὴν εἰς πάντας τοὺς ζηλωτὰς τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου, προτρέπων τοὺς δυναμένους τούτων ἵνα ἀπέλθωσι καὶ κηρύξωσιν εἰς Κίναν ὑπισχνούμενος πλοῦσιον τὸ λῆθιον καὶ ἀφθονον τὸν ἀμῖτόν.

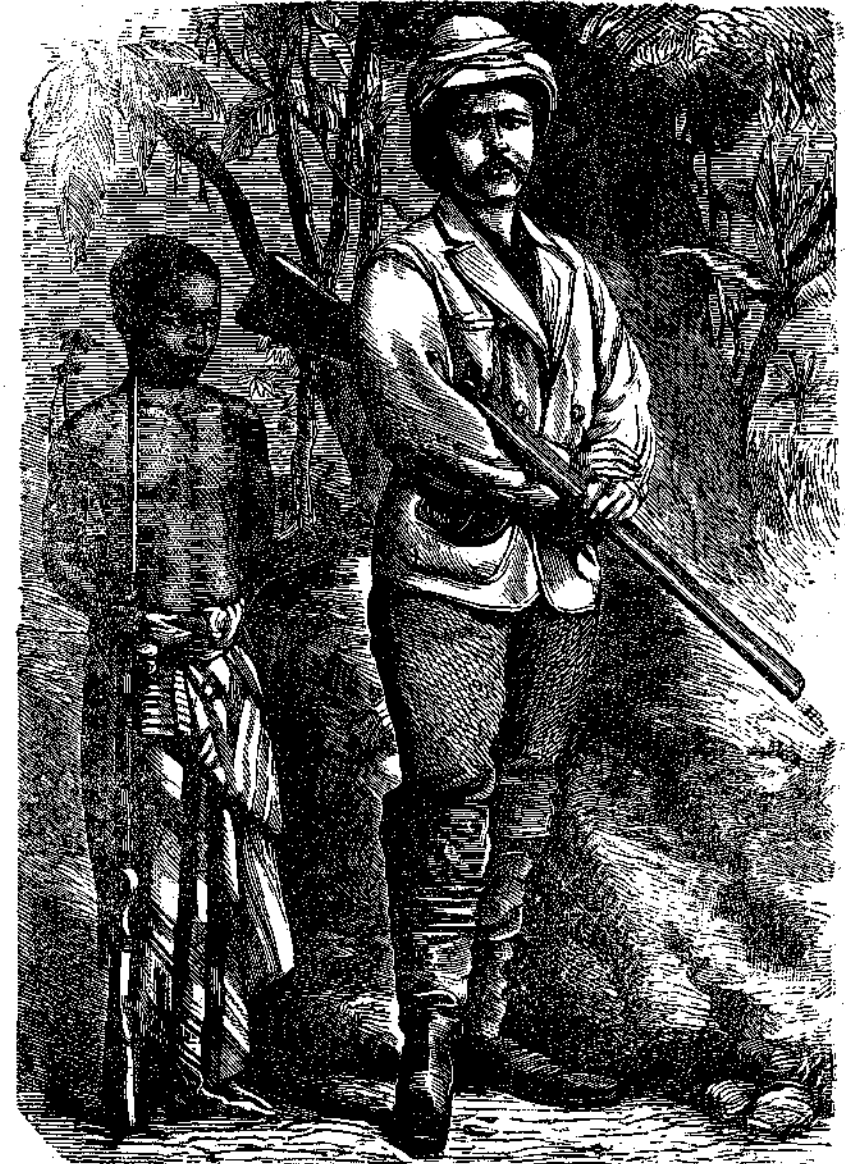
Ἡ Εἰς τὴν Γενεθλίαν Σκῶν Ἐπιανοδοῦς

[ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Ἄνθρωπος ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ δὲν δύναται εἰμὴ νὰ εἴπῃ· εἶναι ἡδὺ, φίλοι μου νὰ ἀναπνεύσῃ τις ἔτι τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ γενεθλίου οὐρανοῦ, ἐνθα νομίζει ὅτι ἀνηθᾶ τὴν ἀτμόσφαιραν ἐκείνην, ἢ ἀνέπνευσεν ἐκ τῆς πρώτης τοῦ Ἡοῦς τὴν ὄλως εὐώδη καὶ πλήρη ἀρχαίων ἀναμνήσεων! εἶναι εὐχάριστον νὰ βλέπῃ κινούμενον τὸ φύλλωμα δρυὸς παχυσκίου, ἧτις ἐδάεισι ποτε τὴν σκιάν τῆς εἰς τὰς ἐμπνεύσεις του ἐν τῷ βάλθει τοῦ δάσους, ὡς εἰς ἀρχαίον φίλον, οὗ τὴν φωνὴν γνωρίζει.—Ναὶ εἶναι τερπνὸν φίλοι νὰ ἀκούῃ τὸν ἀέρα τῆς γενεθλίου χείρας συρίζοντα ἐπὶ τῆς δροσερᾶς χλόης τῶν λόφων, καὶ τὸ ἐσπέραις ἐπεκτείνοντα τοὺς ὑποκώφους μορμυρισμοὺς του διὰ τῶν ἐρειπίων· εἶναι ἡδύτερον ὅμως ἐπανελθὼν νὰ κάθηται ἐν τῇ ἐστία τῶν γονέων του τὴν πάλαι ποτὲ κεκαλυμμένην ὑπὸ ἀρετῶν, καὶ δεικνύων τὴν ἐγκαταλελειμμένην ἔδραν νὰ λέγῃ· ἐκεῖ ἐψάλλεν ἡ ἀδελφὴ μου, ἐκεῖ ἐμελέτων οἱ ἀδελφοί μου, ἐκεῖ ἡ μήτηρ μου ἐθήλαζεν τὸ θηλαστικὸν βρέφος τῆς, ἐκεῖ ὁ γέρον ὑπερέτης διηγείτο ἡμῖν τὴν ἱστορίαν δύο διδύμων ἀπολεσθέντων ἐν τῷ σκοτεινῷ καὶ φρικαλέῳ δάσει, ἐκεῖ ὁ υἱὸς τῆς χήρας ἐλάμβανε τὸν ἄρτον παρ' ἡμῶν· ἐκεῖ ὑπὸ τὴν σκιάν παλαιῶν

συκῶν ἐν ἄρα, καθ' ἣν τὰ πρόβατα εἰσέρχοντο εἰς τὰς ἀγροτικὰς στέγας, ὁ κύων τοῦ ἐπαίτου ἐλειχε τὴν χεῖρα μου· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνυψουμένη εἰς τὰς πρώτας ταῦτας ὥρας, ἀναπνεῖ ἀλληλοδιαδόχως τὰ προσφιλῆ αὐτῆς φαντάσματα καὶ ἀφοσιούται εἰς τὰ ἐρείπια τῶν προσφιλῶν αὐτῇ κατοικιῶν, καὶ ἐν ἄν μὲν τούλάχιστον σύντρημμα.

ἐκείθεν ἐδημοσίευσεν πολλοῦ λίθου ἄξιον σύγγραμμα περιγράφων τὰς τολμηρὰς περιγῆσεις του. Μετὰ τινὰ χρόνον ἀπεστάλη καὶ πάλιν πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου ὅπερ ὁμοῦς αἰῶνος διεκόπη διὰ τοῦ αἰφνηδίου θανάτου τοῦ βίβλικινδύου ἐρευνητοῦ.

Ὁ ΣΤΑΝΛΕΪ

Ὁ μέγας ἐρευνητὴς τῆς Ἀφρικῆς κ. Στάνλεϋ ὁ τοσαύτας ὑπηρεσίας παρασχὼν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τῆς ἀνερευνησεως χωρῶν νομιζομένων ἀπροσπελάστων ἀπέβιασεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Τὸν Στάνλεϋ πρῶτος ἀπέστειλεν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς μεγάλης ἐφημερίδος ἀὸ Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης· ἰδίαις δαπάναις εἰς Ἀφρικὴν. Ἐπανελθὼν

Ἡ ΠΟΛΙΣ ΛΟΥΚΝΟΒΗ

Ἡ Λουκνὸβη ἐστὶ μητρόπολις τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Οὐδης, κεῖται δὲ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ Γουμτῆ, παραποτάμου τοῦ Γάγγου, ἐνομένη διὰ δύο γεφυρῶν. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἐλογίσθη 200 περίπου χιλιάδων. Ἡ ἐξωτερικὴ τῆς πόλεως ἐποψίς ἐστὶ λίαν καταπληκτικὴ, καὶ διαιρεῖται εἰς διαφόρους συνοικίας, τινὲς τῶν ὁποίων περιέχουσιν ἐκτε-

δων ἐκίνει τοὺς πέντας εἰς ἐνθουσιασμόν, καὶ πρῶτος διὰ τῆς μουσικῆς αὐτοῦ εἰσῆγαγε καὶ νόμους καὶ θρησκευτικὰ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Θράκης, οἵτινες ἐγκαταλείψαντες σχεδὸν τὰς ἑαυτῶν συζύγους διέτριβον παρ' αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀκροώμενοι τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ μελῶν. Δι' ὅπερ ἀγανακτῆσασαι ἐκεῖναι (ἐπάγεται ἡ μυθολογία) διεσπάραξαν τὸν Ὀρφέα καὶ ἀποκεφαλίσασαι ἐρρίψαν καὶ τὴν Λύραν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ποταμὸν Ἑβρον. Δὲν ἀπώλυντο ὅμως ἀλλὰ διαπλέουσαι τὸ Αἰγαῖον προσήραξαν τελευταῖον εἰς τὴν νῆσον Χρῦσθον, ὅπου οἱ κάτοικοι τὴν μὲν κεφαλὴν εἰσέτι ψιθυρίζουσαν μέλη, παραλαβόντες καὶ ἐντίμως ἐνταφιάσαντες ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Δεπτύμου, ἤξιώθησαν, ὡς τιμῆσαντες τὸν πατέρα τῆς μουσικῆς εὐφρανίας σπανίας καὶ ὑπεροχῆς κατὰ τὰ μουσικὰ μέλη τὴν δὲ λύραν τοῦ Ὀρφέως ὁ Δέσβιος Τέρπανδρος λαβὼν κατέστη περὶ τὴν μουσικὴν ἀριστος, ὡς δι' αὐτῆς μουσουργῶν τὰ μέλη αὐτοῦ.

ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ἡ τοκογλυφία ἐν Ἀθήναις ἦν τὸ πάλαι πολὺ ἀνωτέρα ἢ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ναυτοδανειῶν. Πολλοὶ τῶν δανειστῶν ἐλάβανον 4 1)2 ὄβολον τὴν ἡμέραν δι' ἐκάστην δραχμὴν, ἧτοι τὸ 4)3. Οὗτοι δὲ ἐλέγοντο ἡμεροδανεισταί, μισοῦμενοι ὡς χρηματοκάπηλοι. Συγγραφή δὲ ἡ συνθήκη ἐκαλεῖτο τὸ διδόμενον τῷ τραπεζίτῃ γραμματίον (ἢ παρ' ἡμῖν ὁμολογία), ὅπερ παρακατετίθετο εἰς τρίτον ἀξιόπιστον πρόσωπον (συνήθως τραπεζίτην), ὡς καὶ ὁ Λυκοῦργος λέγει ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους λόγῳ· «Χρήματα δὲ οὐκ ἔχων δούνα Τιμοχάρης, συνθήκας ποιησάμενος καὶ θέμενος παρὰ Αὐσικλεῖ, μίαν μνῆν τόκον ἔφερε τῷ Ἀμύντῃ». Ἀπητοῦντο δὲ καὶ ὑποθήκαι (ἀκίνητα κτήματα), ἢ ἐνέχυρα (κινητὰ).

Ἐλάμβανον δὲ οἱ δανειζόντες ὑπέρογκον τόκον, τὸν λεγόμενον ἐπίτριτον· ἧτοι 33 0)0. Οἱ δὲ ἐλάχιστοι τόκοι ἐν Ἀθήναις ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἐπόγδοι, ἧτοι 42 0)0, ὡς λέγεται συνήθως παρ' ἡμῖν. Τί δὲ συνέβαινε συνήθως τοῖς ἐπὶ μεγάλοις τόκοις δανειζομένοις βεβηκοῖς ὁ Δημοσθένης, ἐν τῷ Ἀ' Ὀλυμπιακῷ λόγῳ· «ὡςπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις, μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον, ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν» τῆς φιλοχρηματίας δὲ τῶν Ἀθηναίων μνημονεύει καὶ ὁ Πλάτων ἐν Γοργία, ὡς ἰδιάζοντος τῆς Ἀττικῆς χαρκακτῆρος.

Ἡ λέξις *Παράσιτος*.—Ἡ λέξις αὕτη δὲν εἶχεν ἀνεκαθεν τὴν κακὴν σημασίαν τὴν ὅποιαν κατόπιν προσέλαβε καὶ μέχρι τοῦ νῦν διατήρησεν ἀπ' ἐναντίας ἦτο σεμνὴ καὶ ἱερὰ, διότι παράσιτοι ἐκαλοῦντο «Οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι», ἦσαν δηλαδὴ εἶδος ἱεροδούλων, οἵτινες ἐξελέγοντο ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος εἰς δαίπνον μετὰ τὴν θυσίαν ἢ καὶ εἰς τὸ πρῶτα-

νειον· ὅτι δὲ ἀπῆλθον μεγίστης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως φαίνεται ἐκ τοῦ Κλεάρχου γράφοντος· «Ἐν τοῖς πολλοῖς νόμοις αἱ πλείοται τῶν πόλεων ἔτι καὶ σήμερον ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς καταλέγουσι παρ' αἰστούς» ἀλλ' ὅσον ἤξανε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, τοσοῦτον ἠλαττοῦτο τὸ ἔργον τῶν καὶ οὕτως ἐπῆλθεν ἡ πτώσις αὐτῶν βαθμηδὸν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας τιμητικῆς θέσεως εἰς τὴν ποταπὴν καὶ περιφρονητικὴν, εἰς ἣν καὶ μέχρι τῆς σήμερον νοοῦνται.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Ἀλέξανδρος Γ', ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας προτιμᾷ τὰ ἐθνικὰ ἰδέσματα καὶ τὴν πάτριον μαγειρικὴν πάντων τῶν ἄλλων φαγητῶν. Παντὸς γεύματος προηγείται ἡ ζο υ κ ο ὕ σ κ α ἧτοι χαβιάρι, βέγκκι, σαρδέλαι, τυρὸς καὶ βούτυρος. ἐπὶ χρυσῶν πινακίων τεθειμένων ἐπὶ μικρῶν τραπεζῶν εἰς διάφορα μέρη τοῦ ἐστιατορίου ὅπως ἡ θέα αὐτῶν ὀκύνῃ τὴν ὄρεξιν τῶν συνδαιτυμένων.

* * * Ἡ ἐκκεντρότης τοῦ βασιλέως Αουδοβίκου τῆς Βαυαρίας δὲν ἠλαττοῦται μεθ' ὅλην τὴν προοδούσαν ἡλικίαν. Ἐχει μέγαρον ἐν Λενδερχόφ, κεκρομμένον ὀπισθεν τῆς κοιλάδος τοῦ Ὄβεραμεργάου. Πλὴν τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς, ἧτις εἶναι ἀπομίμησις τῆς ἐν Βερσαλλίαις ἐπαύλεως, πλήρους μαρμάρου περιχρυσού, κεκοσμημένης διὰ πολυτίμων ταπήτων, ἀδαμάντων, καὶ μιάς θαυμασίας χρυσῷ κεντημένης κλίνης ἧτις ἀξίζει 75,000 λίρας, ὁ κῆπος εἶναι ὡς μαγικὴ σκηνή, μὲ τροπικὰ φυτὰ καὶ μὲ ἓνα λαμπρὸν νανὸν τῆς Ἀφροδίτης.

* * * Νεαρὸς ἀφρικανὸς γορίλλας ἐκομίσθη εἰς Ἀγγλίαν ἔκ τινος λιμένος τῆς μεσημβρινοδυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς. Ὅταν τὸ πρῶτον ἐλήφθη ἐπὶ τῷ πλοίου ἦτο λιαν ἄγριος, καὶ ἐπροσπάθει νὰ δαγκάσῃ πάντα προστυγχάνοντα, ἀλλὰ νῦν ἐξημερώθη· ἔχει ὕψος 4 ποδῶν.

* * * Ὁ Δρ. Τάννερ ὁ ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον νηοστύσας δὲν ἀπέθανεν ὡς διεδόθη, τοῦλάχιστον τοῦτο βεβαίωσιν αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες, οὔτε κἀν ἐξῆλθε τῶν Ἦν. Πολιτικῶν ἀλλ' ἐτοιμάζεται διὰ νηστειῶν ἐνενηκόντα ἡμερῶν.

* * * Ἀγὼν καρπονίας τέρπει κατ' αὐτὰς τοὺς κατοίκους τῶν Βρυξελλῶν. Ἡ εὐτυχῆς ἐκείνη γυνὴ ἧτις δύναται νὰ πῆν τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν κυσθίσκων καφέ, καὶ δύναται νὰ ροφήσῃ αὐτὸν θερμότερον, λαμβάνει νῆαν ἐσθῆτα.

* * * Δύο ἐνδιαφέρουσαι συλλογαὶ ἐπιστολῶν ἐπιμελῶς φυλάττονται ἐν Παρισίοις ἐν τῇ ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ, αἵτινες θὰ δημοσιευθῶσι μόνον μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν. Ἡ μία εἶναι ἡ μουσικὴ ἀλληλογραφία τοῦ Ναπολέοντος Γ' μετὰ τῆς κυρίας Κορνου, ἧτις δημοσιευσθήσεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ρενάν τοῦ 1885 ἢ ἐτέρα εἶναι ἡ τοῦ Ἀλφρέδου δὲ Μυσὸ καὶ τῆς Γεωργίου Σάνδ ἐσφραγισμένη ἐντὸς σιδηροῦ κιβωτίου δημοσιευθεῖσα μὲν μόνον τὸ ἔτος 1910.

ΑἶΝΙΓΜΑ Ε'

Εἶμαι μέλος ἐκ τῶν ζῶων,
ἐν μου γράμμ' ἂν ἀφαιρήσῃς
γίνου' ἄλλο μέλος πάλιν
ἂν δὲ κί' ἄλλο αὖτις ζῶον,
καὶ ἂν τ' ἄλλο διακόστω.

Π. Βέσσης.

Ἡ Ἱστορία τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ συγχειμένη ἐξ 103 τυπογραφικῶν φύλλων, εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς «Ἀθηναίδος» ἀντὶ φρ. 8.